

get siger ikke opfylder Betingelserne for at egne sig til Nødhjælpsarbejde, skal udføres som Nødhjælpsarbejde; og saa forhippet har Venstre været derpaa, at det ærede Medlem Hr. Kragh ikke en Gang erindrers, at han i 1921 endog i Bemærkningerne angaaende sit eget Forslag om Iværksættelse af Nødhjælpsarbejde udtalte, at han var paa det rene med, at Afgørelsen af, om Arbejdet kan henføres under Nødhjælpsarbejde, i dette Tilfælde kan være overordentlig vanskeligt. Og saa optaget har det konservative Folkepartis Ordfører (Christmas Møller) været af at kunne slutte op i Halen paa Venstre, at det ikke har gjort det mindste Indtryk paa ham, at hans egen Presse har raabt først svagere, at man ikke uden videre kan sætte Nødhjælpsstempet paa de Arbejder, som Arbejdsudvalget har udpeget, fordi de ikke er planlagt og bevilget som Nødhjælpsarbejder, og, da det ikke gjorde Indtryk, derefter sagt det bestemtere til det ærede Medlem, at de Arbejder, hvorpaa Forslaget tager Sigte, er ikke Nødhjælpsarbejder, hvorefter denne Presse har givet det ærede Medlem en Recept paa den Tale, han skulde holde i Dag, og jeg hører, at det ærede Medlem har saa vidt muligt holdt sig denne efterrettelig. Jeg vil sige, at ved første Behandling af dette Lovforslag gav jeg Udtryk for, ikke hvad „Berlingske Tidende“ har sagt, at der overhovedet ikke er Nødhjælpsarbejder mellem disse Arbejder, men tværtimod har jeg sagt, at en Del af dem kunde iværksættes som Nødhjælpsarbejder. Men samtidig har jeg gjort opmærksom paa, at der vil ikke være noget som helst i Vejen for, at det ogsaa vilde kunne ske, efter at det foreliggende Lovforslag er gennemført. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde i Dag, at dette Forslag medfører, at Kommunerne ikke har nogen Interesse i at gennemføre Arbejder som Nødhjælpsarbejder. Det ærede Medlem ved jo, og det høje Ting maa vide, at den Dag, dette Lovforslag gennemføres, vil Kommunerne nøjagtig paa samme Maade være økonomisk interesserede i at gennemføre Nødhjælpsarbejder, som de har været før; der gives ikke i dette Forslag nogen økonomisk Fordel for Kommunerne ved at anvende denne Lov i Modsætning til Løven om Nødhjælpsarbejder. Men netop fordi jeg gav Udtryk for, at en Del af disse Arbejder naturligt vilde kunne gennemføres som Nødhjælpsarbejder, har vi fra vor Side i Udvalget tilbudt den videstgaaende Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg ønsker at sige dette lige saa stærkt her og pointere det meget stærkt, at dersom Venstre eller

det konservative Folkeparti havde ønsket Kauteler indsat i Løven, som sikrede, at de Arbejder, der naturligt kunde udføres som Nødhjælpsarbejder, ogsaa blev udført som Nødhjælpsarbejder, vilde vi fra vor Side have optaget en velvillig Forhandling derom. Og et Udtryk for den samme Tanke har jeg vist i Dag, da jeg overfor det Forslag, det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom med, sagde, at det var værd at overveje, og at det burde have været overvejet, hvis de to Mindretalspartier i Tinget ikke var ganske døde overfor enhver Tanke angaaende Forhandling. Men altsaa overfor dette Tilbud om Forhandling — hvad har der da lydt? Kun een Ting, og det er en Afvisning med det Slagord, at dette Forslag saboterer Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejde. Dette Slagord, at det saboterer Nødhjælpsarbejdet, har kun eet Formaal: at søge at ramme Regeringen uden at tage i Betragtning, at de to ærede Partier derved retter en Sigtelse imod de fremtrædende Mænd i Arbejdsudvalget for at have siddet i Enighed og raadet Ministeriet til et Forslag, der saboterer Arbejdsløshedsloven, uden at tænke paa, at de derved sigter en Mand som Arbejdsdirektøren, som er Medlem af Arbejdsudvalget, for at have raadet Ministeriet til at sabotere den Lov, som han selv er sat til at administrere. Jeg tror, at den Tanke er saa urimelig, at man maa være klar over, at den ikke kan opretholdes.

Den er omtrent lige saa urimelig som de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Slebsager fremkom med her fra denne Plads i Dag angaaende Forholdene i Sverige og den svenske Stats Stilling til Nødhjælpsarbejde. Jeg vil indrømme det ærede Medlem en Ting, nemlig at Ministeriet Branting viste en ganske anderledes Organisationsevne overfor dette Spørgsmaal end det danske Ministerium Neergaard; det er ganske utvivlsomt. Men jeg vil dog sige, at naar det ærede Medlem sagde, at det svenske Nødhjælpsarbejde havde sin Begrundelse i den svenske Valutasituation, tror jeg, at det ærede Medlem skal være glad ved, at denne Udtalelse ikke er fremsat i den svenske Rigsdag; saa vilde han uhjælpelig være blevet til Latter. I Stedet for at fremkomme med en saadan Paastand, som ingen Steder hører hjemme, skulde det ærede Medlem fordybe sig i en Sammenligning mellem den Politik, der i Sverige under Ministeriet Branting førtes af den svenske Rigsbank, og den Pengepolitik, der her i Danmark førtes af Nationalbanken, uden at der blev grebet ind af det daværende Ministerium Neergaard.